

Af Kristian Pihl Lorentzen, Hermelinvej 4, Ans
MF og transportordfører for Venstre

Knas i S-regnemaskinen

I disse dage pågår der uhyre vigtige forhandlinger hos finansministeren om håndtering af det gigantiske hul i togfonden samt statens generelle investeringsudfordring. Sidstnævnte udfordring blev åbenbart allerede i marts 2015, hvor den daværende regering præsenterede tal, der dokumenterede et for højt niveau for de samlede offentlige investeringer i stat, regioner og kommuner. Den daværende røde regering gjorde dog ikke noget for at løse det problem, at vi desværre ligger klart over strengen for anlægsudgifter, bl.a. på grund af togfonden, der med sine 28,5 milliarder fylder fælt i råderummet i de kommende år. Tværtimod havde adskillige S-ministre travlt i valgkampen i juni med at love yderligere trafikale anlæg, selvom de kendte alt til investeringsudfordringen, som deres egen finansminister havde afdækket. Nu er tiden kommet, hvor vi er nødt til at få håndteret denne udfordring, så der igen kan skabes råderum til påtrængende investeringer i veje mv. Midt i denne proces er det trist, at ledende socialdemokrater er rejsende i en kampagne, hvor man skoser regeringen for, at den ikke vil finde "sølle" 200 millioner om året på finansloven, så togfondens timemodel med bl.a. ny jernbanebro over Vejle Fjord kan finansieres. Her er det vist på plads med lidt hovedregning. Hullet i togfonden er på mindst 15,5 milliarder på grund af varigt lavere oliepriser. Finansieringsperioden for togfonden er af aftalepartierne fastlagt til perioden 2017-2042, dvs. 25 år. 200 millioner om året i 25 år giver 5 milliarder. S har altså knas med regnemaskinen og de fortæller ikke, hvor det resterende hul på 10,5 milliarder skal komme fra. Ren talmagi og manipulation. Dertil kommer, at timemodellen vil fylde så meget i de kommende års investeringsråderum, at der overhovedet ikke bliver plads til at sikre den forbedrede fremdrift på vejene, som virksomheder og deres medarbejdere efterspørger over hele landet. Og som mange S-borgmestre kæmper bravt for. Konklusion: 1) Man kan ikke bruge penge, der ikke findes. 2) Noget er vigtigere end andet. Venstre prioriterer elektrificering på banen og realisering af vigtige vejprojekter.